

מאמר א'

קרא את המאמר הבא וענה על הפעילויות בשאלון המבחן:

<p>1 ישראלים רבים חושבים שלצעירים ממשפחות משפילות ועשירות, שעלו מארצות המערב, קל יותר להיקלט בישראל, אבל זה לא תמיד נכון. לצעירים רבים, שעלו בשנים האחרונות מארצות-הברית ומצרפת, קשה להיקלט בחברה הישראלית.</p>	<p>1</p>
<p>5 התוצאה היא שלפעמים הם מרגישים הרגשות של עצבות, בדידות, דיכאון ועוד. הרגשות אלה יכולות להוביל להתמכרות לסמים ולאכזוהול.</p>	<p>5</p>
<p>10 תמיר, עובד סוציאלי, מספר: "למרות השעה המאוחרת והקור, ראיתי צעירים וצעירות, שמדברים בעיקר אנגלית, עומדים מול פאב (pub) בירושלים. למקום הזה הולכים בני נוער עולים חדשים מארצות המערב. הגעתי למקום הזה עם עובדת סוציאלית צעירה מעמותת (organisation) "צומת". העמותה הזו היא אחת מהעמותות הרבות שעוזרות לבני נוער עולים ממדינות המערב שהתמכרו לסמים ולאכזוהול.</p>	<p>10</p>
<p>15 אני שואל את עצמי מה מביא אותם למצב הקשה הזה? אני חושב שברוב המקרים זה קשור ליחסים לא בריאים במשפחה. בני הנוער האלה מרגישים שהם רוצים "לברוח" מהמשפחה, מהמציאות שלהם".</p>	<p>15</p>
<p>20 העלייה לישראל גורמת להרבה צעירים להשתנות לרעה. כאשר אין יחסים טובים עם בני המשפחה או בעיות בבית הספר, זה מוסיף הרבה מאוד לחץ על העולים שעברו ועדיין עוברים תהליך גללייה קשה שהוא, בדרך כלל, מלא מתח. לפעמים הנער מרגיש בודד, קשה לו להשתלב בבית הספר, הוא לא יודע את השפה העברית ועוד.</p>	<p>20</p>
<p>25 שון, נער עולה מבוסטון (Boston), מספר: "כאשר נער עובר שינוי כל כך גדול והוא עוזב את ארצות הברית ובא לישראל, הוא חושב לעצמו: לא מספיק שעברתי שינוי, עכשיו אני צריך גם להשתלב בחברה הישראלית! זה קשה. אני לא מצליח להתחבר לתרבות ולחברה הישראלית. ההורים שלי עלו לישראל כדי להבטיח עתיד יהודי טוב לי ולאח שלי, אבל כאשר הגלייה לא מצליחה, למרות כל מה שההורים שלי עושים, כולם מרגישים עצובים. אני מרגיש נורא וזה גורם לקשיים גדולים מאוד במשפחה שלי. כתוצאה מכך ההורים שלי סובלים וזה משפיע על היחסים שלי עם ההורים שלי".</p>	<p>25</p>
<p>30 לסיכום: תמונת המצב הזו יכולה להשתנות אבל לא בין לילה. הישראלים צריכים להבין שקליטה מוצלחת של העולים החדשים תלויה גם בהם ולכן כל ישראל, שחי בישראל, צריך לדעת שיש לו את הכוח להשפיע לטובה על המצב.</p>	<p>30</p>

מעובד ומקוצר ממאמר מאת צביקה קליין שהתפרסם בעיתון "מעריב", 22.5.2015
(<http://qqwww.nrg.co.il/qScripts/qartPainterNew2015.php?filename=qonlineq1qART2q...>)

מאמר ב'

קרא אתהמאמר הבא וענה על הפעילויות בשאלון המבחן:

האמת על התמכרות לפייסבוק (Facebook)	
<p>האם הדבר הראשון שאתם עושים אחרי שאתם מתחברים לאינטרנט הוא לבדוק מה קורה בפייסבוק שלכם? האם אתם בודקים את הפייסבוק גם בטלפון הסלולרי שלכם? האם אתם בודקים את הסטאטוס (status) שלכם בפייסבוק לפחות פעם אחת ביום? האם אתם חושבים על פייסבוק כאשר אתם מצטלמים במקומות שונים? האם אתם בודקים את דף הבית (home page) בפייסבוק לפחות פעם בשעה? אם עניתם בחיוב ("כן") על השאלות האלה - אתם מְכוּרִים לפייסבוק.</p> <p>הרבה אנשים מוֹדְעִים להתמכרות שלהם לפייסבוק ואומרים: "כן, אני יודע שאני מְכוּר לפייסבוק. אין מה לעשות". אבל יש אנשים שלא מוֹדְעִים לכך, למרות שהם מבליים את כל היום שלהם בְּלִהְסֵתָּל בתמונות של אנשים אחרים בְּלִסְפֵר לכולם מה הם חושבים, איפה בדיוק הם נמצאים ועם מי, ובלחיצה אובססיבית (obsessive) על כְּפִתוֹר ה"לִיִּיק". </p> <p>בעזרת הפייסבוק אנחנו מקבלים מידע על נושאים שמעניינים אותנו, אנחנו יכולים לשמור על קשר עם בני משפחה ועם חברים במקומות שונים בעולם ועוד. אבל הבעייה היא שהקשר שלנו בפייסבוק לאנשים אחרים הוא וירטואלי (virtual). יש לנו מאות חברים וירטואלים שאת רובם אנחנו לא מכירים במציאות.</p> <p>אחרי שאנחנו מתרגלים לפייסבוק הוא הופך בעינינו לדבר כל כך מציאותי שאנחנו מרגישים שאי אפשר לחיות בלעדיו.</p> <p>למה אנחנו מְתַמְכְּרִים לפייסבוק?</p> <p>פייסבוק "עוֹבְדֵת" על הרצונות החברתיים הכי בסיסיים (basic) שלנו. כולנו רוצים אהבה והערכה, כולנו רוצים קשר עם אנשים אחרים, כולנו רוצים תשומת לב. אנחנו בני אדם חברותיים שרוצים לחיות בשיתוף עם אחרים, כמו שאומר הפתגם "לא טוב היות האדם לבדו".</p>	<p>1</p> <p>5</p> <p>10</p> <p>15</p> <p>20</p> <p>25</p>

מעובד ומקוצר ממאמר מאת בת-שבע ברטמן שהתפרסם באתר החרדי "כיכר השבת"
ב - 10.7.2007. ([http://www.co/il/html/?operation...](http://www.co.il/html/?operation...))